

30. juli 2020

EM2020/131

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en strategi- og handlingsplan, der fremadrettet anviser vejen for, hvorledes vi permanent opfylder behovene for uddannelse, efteruddannelse og kurser for ansatte på handicapområdet. I strategi- og handlingsplanen skal indgå en periodisk evaluering af indsats set i forhold til nævnte mål. Strategi- og handlingsplanen skal fremlægges senest EM2021.

(Medlem af Inatsisartut Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I 2014 vedtog Inatsisartut, at Naalakkersuisut på forårssamlingen 2015 skulle fremlægge en strategi- og handlingsplan, der fremadrettet anviser vejen for, hvorledes vi permanent opfylder behovene for uddannelse, efteruddannelse og kurser for ansatte på handicapområdet¹. Så vidt vides nåede Naalakkersuisut dog aldrig at få udarbejdet en strategi- og handlingsplan, førend der senere samme år blev udskrevet valg.

Behovet for en sådan strategi- og handlingsplan er imidlertid ikke mindre i dag, end det var tilbage i 2014.

Kommuner og døgninstitutioner har fortsat udfordringer i forhold til at rekruttere og fastholde kvalificeret personale på handicapområdet. Der uddannes for få på til at dække behovet, og der er blandt de ansatte på området fortsat en overvægt af ufaglærte. Ikke kun ufaglærte, men også faglærte vil kunne have behov for et kompetenceløft, idet f.eks. pædagog- eller socialrådgiveruddannelserne i løbet af studierne kun giver en kort introduktion til handicapområdet.

Jeg anerkender, at både Departementet for Familie og Departementet for Uddannelse, Kultur & Kirke har sat fokus på højnelse af uddannelsesniveaet blandt personale på handicapområdet².

Ikke desto mindre skaber fraværet af strategi- og handlingsplan en stor risiko for, at der ikke er bindeled mellem hensigt og handling. En manglende strategi- og handlingsplan skaber også problemer med en samlet og løbende evaluering af indsats set i forhold til mål.

¹ FM2014/111

² Naalakkersuisuts redegørelse om status på handicapområdet (juli 2016) indeholder f.eks. et kapitel (Kap. 7) om uddannelsesniveaet blandt fagpersonale og ufaglærte på handicapområdet, og hvordan dette kan løftes.

Naalakkersuisuts "Uddannelsesplan II" har siden 2015 indeholdt afsnit om uddannelsesindsatsen inden for det sociale område, hvori der blandt andet fokuseres på at løfte uddannelsesniveaet blandt fagpersonale på handicapområdet.

Faglærte som ufaglærte ansatte, der arbejder med personer med handicap i bokollektiver, på væresteder, på døgninstitutioner samt i alderdomshjem skal have muligheder for at kunne dygtiggøre sig. En stadig stigende grad af kompleksitet inden for handicapområdet og i samfundet generelt, kræver en viden, som skal tilføres medarbejderen, og gøre dem stærkere i deres møde med en meget forskelligartet grad af handicap.

En stor mangel på uddannede pædagoger, samt mangel på uddannede inden for det sociale område, er en velkendt problematik. Når vi ikke kan ansætte de faglærte vi har brug for, skal vi sikre, at personer med handicap får den bedst mulige behandling. I dag benyttes ufaglært arbejdskraft i stor stil, hvilket er positivt, og dem skal vi værne om. Men vi ved, at mangel på faglig viden kan skabe risiko for en utilsigtet behandling af personer med handicap, og det kræver en handling.

En strategi- og handlingsplan, der fremadrettet anviser vejen for, hvorledes vi permanent opfylder behovene for uddannelse, efteruddannelse og kurser for ansatte på handicapområdet, skal skabe et overblik over initiativer, og være rettesnor for arbejdet med personer med handicap. Det forventes også, at strategi- og handlingsplanen indeholder elementer af evaluering, og beskriver hvorledes disse aktivt benyttes fremadrettet i det videre arbejde.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Udarbejdelsen af strategi- og handlingsplanen estimeres at kunne afholdes inden for 1 årsværk for en AC fuldmægtig, svarende til ca. 500.000 kroner.

Økonomiske og administrative konsekvenser for private:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.